

[Fiskeriministerens.]

at hvis finansministeren på forhånd erklærer, at han ikke vil bringe disse midler til anvendelse, så har han samtidig torpederet lovene, og da jeg for mit vedkommende ikke ønsker at torpedere lovene, må jeg naturligvis erklære, at vi ikke på forhånd kan sige, at vi ikke vil bringe disse midler i anvendelse.

Men når jeg har sagt det, ønsker jeg også at tilføje, at jeg for mit vedkommende har så megen tillid til de kommunale myndigheder, at de ikke bringer disse tvangsmidler til anvendelse, uden hvor der er god grund til det, og da navnlig, hvor der er tale om betalingsuvilje.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Jeg beklager forsåvidt ministerens afvisning, der dog var formet med et vist forbehold. Jeg vil gerne sige, at selvom man opgav udpantning for ikke-indbetalt bunden opsparing, ville der ikke ske noget. Jo mindre det beløb er, der bliver indbetalt til binding, jo større beløb bliver der ude i omsætningen til gavn for beskæftigelsen. Jeg benægter ikke, at skatter skal betales, det vil jeg gerne have understreget, men her drejer det sig ikke om en skat, og at det, at man frafalder udpantningen, skulle stille borgerne ulige, synes jeg ikke er rigtigt. Er der noget, der stiller borgerne ulige, er det bunden opsparing. Den er uden ringeste byrde for nogle, men så meget desto mere byrdefuld for dem, der ikke er i stand til at betale. Man kan så sige, at det skal afhænge af kommunalbestyrelsen og finansministeren. Jeg synes, det skal siges, at for dem, der har penge i sparekassen, skal der blot foretages en flytning, måske fra chekkonto med lav rente til en konto med højere rente, og så skal beløbet endda fremover kun opføres i selvangivelsen med 80 pct., medens det, der står på chekkonto, skal opføres med 100 pct. Jeg har set i pressen, at hvis man ikke har penge, må man låne til at betale den bundne opsparing. Nogle må vel låne på deres kassekredit til 7—8 pct. og sætter så pengene ind i nationalbanken til 4 pct. Nogle tjener ved bunden opsparing, andre taber, men at tvinge folk til at sælge indbo for at få dem til at betale er uden sund fornuft. Udpantning for beløb til bunden opsparing mener jeg er ganske forkastelig. Jeg skal derfor fremsætte følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget henstiller til finansministeren at foranledige, at der ikke foretages udpantning for pålignet bunden op-

sparing hos personer, der ikke har set sig i stand til rettidigt at betale, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu stillet følgende forslag om overgang til næste sag på dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingen.

Fiskeriministerens (Knud Rée): Jeg gør mig ikke meget håb om at gøre indtryk på det ærede medlem hr. Oluf Pedersen med det, jeg har sagt, og det, jeg i fremtiden vil komme til at sige, men vil gøre opmærksom på, at i den redegørelse, jeg gav for de dispensationsregler, som der er udsendt bekendtgørelse og vejledning om, gjorde jeg udtrykkelig opmærksom på, at i alle de tilfælde, hvor man fra de kommunale myndigheders side og fra de myndigheder, der har med disse ting at gøre, var inde på, at man måtte fritage en mand helt eller delvis for at betale skat, skulle man samtidig fritage vedkommende for at betale bunden opsparing på grund af de svigtende indtægter, enten det drejede sig om arbejdsløshed, arbejdsdeling, sygdom, indkaldelse til militærtjeneste eller bortfald af hustruindtægt ved indgåelse af ægteskab; endvidere hvor der er særlig store udgifter i anledning af sygdom eller børns uddannelse, opdragelse eller underhold, hvor udredningen af den bundne opsparing ville virke ekstraordinært tyngende. Endvidere: selvom vedkommende ikke var ude af stand til helt eller delvis at betale sin skat, kunne man også dispensere, når han har haft en stor indtægtsnedgang; så kan der være mulighed for, at man ikke vil påtvinge ham en bunden opsparing. Med disse dispensationsbestemmelser, som nu vil blive praktiseret landet over, er der efter min mening skabt et så rimeligt grundlag for en forstandig administration, at jeg ikke tror, der vil finde misbrug sted, eller at man fra myndighedernes side vil fare frem på en sådan måde, at det med rette kan kritiseres. Jeg må derfor henstille, at det fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen afvises.

H. C. Hansen: Det forekommer mig, at vi med dette forslag om overgang til næste sag på dagsordenen er ude i den rene farce. Der er vedtaget en lov, og så kommer det ærede medlem og siger: men vi skal samtidig afskaffe enhver bestemmelse, der